

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 listopada 2018 r. znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 września do 11 grudnia 2018 r. na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r., poz. 1368 z późn. zm.). W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że tytuł ubezpieczenia A. S. ustał z dniem 1 września 2018 r. Jednocześnie od 22 marca 2015 r. ubezpieczona pobiera rentę rodzinną zaś od 20 kwietnia 2015 r. ma przyznaną emeryturę z urzędu, przy czym renta jest ubezpieczonej wypłacana jako świadczenie korzystniejsze. Zdaniem organu rentowego prawo do renty wyklucza prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Następnie decyzją z dnia 18 grudnia 2018 r. znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 września do 11 grudnia 2018 r. na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r., poz. 1368 z późn. zm.) i art. 7 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1376). W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że tytuł ubezpieczenia A. S. ustał z dniem 1 września 2018 r. Jednocześnie od 22 marca 2015 r. ubezpieczona pobiera rentę rodzinną zaś od 20 kwietnia 2015 r. ma przyznaną emeryturę z urzędu, przy czym renta jest ubezpieczonej wypłacana jako świadczenie korzystniejsze. Zdaniem organu rentowego prawo do renty wyklucza prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Od obu powyższych decyzji odwołała się A. S.. Podniosła, że niezdolność do pracy w okresie objętym decyzjami powstała w związku z wypadkiem przy pracy. Wskazała, że przytoczone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przepis art. 13 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa nie znajdują zastosowania do świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego. Ponadto zauważyła, że przepisy tej ustawy nie przewidują utraty prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia w sytuacji, gdy były ubezpieczony jest uprawniony do renty rodzinnej po zmarłym członku rodziny.

W odpowiedzi na odwołania od obu decyzji ZUS wniósł o ich oddalenie podtrzymując argumenty przytoczone w uzasadnieniach zaskarżonych decyzji.

Na rozprawie w dniu 22 października 2019 r. odwołująca się cofnęła odwołanie od decyzji z dnia 5 listopada 2018 r. i zrzekła się roszczenia o zasiłek chorobowy z ubezpieczenia chorobowego za okres od dnia 1 września 2018 r. do dnia 11 grudnia 2018 r.

Konsekwencją cofnięcia odwołania było zawarcie w punkcie drugim wyroku postanowienia o umorzeniu postępowania w zakresie odwołania A. S. od decyzji ZUS z dnia 5 listopada 2018 r. znak (...) - (...)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. do dnia 31 sierpnia 2018 r. była zatrudniona w ramach umowy zlecenia w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Z tego tytułu podlegała ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu. W dniu 16 sierpnia 2018 r. podczas wykonywania obowiązków w kuchni uległa wypadkowi przy pracy – na skutek upadku doznała złamania podkrętacowego kości udowej prawej. W wyniku zdarzenia pozostawała niezdolna do pracy do 11 grudnia 2018 r.

Niesporne, a nadto:

- zaświadczenie płatnika składek – k. 1-4 V pliku akt rentowych ZUS;
- karta wypadku – k. 3-4 IV pliku akt rentowych ZUS;

- protokół wysłuchania poszkodowanego – k. 5-6 IV pliku akt rentowych ZUS;
- protokół wysłuchania świadka – k. 7-8 IV pliku akt rentowych ZUS;
- dokumentacja lekarska ZUS (plik II);
- zaświadczenia lekarskie – k. 5, 6 i 9 V pliku akt rentowych ZUS;

Uprzednio A. S. uzyskała prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Ostatnio na okres od 1 listopada 2014 r. do 20 kwietnia 2015 r. Począwszy od dnia 20 kwietnia 2015 r. z urzędu uzyskała prawo do emerytury. Jednocześnie wypłata emerytury została zawieszona z uwagi na pobieranie przez A. S. renty rodzinnej po śmierci męża pobieranej od 22 marca 2015 r. jako świadczenia korzystniejszego.

Niesporne, a nadto: akta rentowe – I i II plik akt rentowych ZUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie nie budził wątpliwości żadnej ze stron. Sąd ustalił go na podstawie dokumentów zgromadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w toku postępowania przed tym organem. Żadne z tych źródeł dowodowych nie wzbudziło zastrzeżeń Sądu. W tym stanie rzeczy dla rozstrzygnięcia zaistniałego sporu decydujące znaczenie miało ustalenie, czy na gruncie ustalonych okoliczności faktycznych i obowiązującego stanu prawnego odwołującej się przysługuje prawo do zasiłku chorobowego z niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem w okresie po ustaniu tytułu ubezpieczenia, tj. od 1 września do 11 grudnia 2018 r.

Nie było kwestią sporną, że w dniu 16 sierpnia 2018 r. A. S. uległa wypadkowi przy pracy podlegając ubezpieczeniu wypadkowemu z tytułu umowy zlecenia. Poza sporem leżał również fakt pozostawania przez odwołującą się w stanie niezdolności do pracy po ustaniu ubezpieczenia z tytułu umowy zlecenia z dniem 31 sierpnia 2018 r. w dalszym okresie do 11 grudnia 2018 r.

Zgodnie z treścią art. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. – Dz. U. z 2018 r., poz. 1376), zwanej dalej „ustawą wypadkową” jednym ze świadczeń przysługujących ubezpieczonemu, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową jest zasiłek chorobowy. Zgodnie zaś z treścią art. 8 ust. 1 tej ustawy zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługuje za okresy niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, za które ubezpieczony na podstawie odrębnych przepisów zachowuje prawo do wynagrodzenia, uposażenia, stypendium lub innego świadczenia przysługującego za czas niezdolności do pracy. Jednocześnie na podstawie odesłania zawartego w art. 7 ustawy wypadkowej przy ustalaniu prawa do zasiłku chorobowego, podstawy jego wymiaru i ich wysokości, a także przy ich wypłacie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Ustawa z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. 2017 r., poz. 1368), zwana dalej „ustawą zasiłkową” precyzuje sytuacje, w których zasiłek chorobowy nie przysługuje ubezpieczonemu pobierającemu inne świadczenia przysługujące za czas niezdolności do pracy. I tak, zgodnie z treścią art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy.

Taka sytuacja zachodzi w przypadku odwołującej się, albowiem jedną z bezspornych i przyznanych przez A. S. okoliczności był fakt posiadania przez nią prawa do emerytury, której wypłata pozostawała zawieszona z uwagi na wypłacanie renty rodzinnej. Nie zmienia to jednak faktu, że w okresie niezdolności do pracy spowodowanej

wypadkiem z dnia 16 sierpnia 2018 r., w tym okresie spornym, A. S. posiadała prawo do świadczenia z ubezpieczeń społecznych stanowiące zabezpieczenie jej egzystencji, i to na poziomie wyższym niż przysługująca jej emerytura.

Przepis art. 13 ustawy zasiłkowej ma na celu wyeliminowanie możliwości jednoczesnego pobierania dwóch świadczeń z ubezpieczenia społecznego spełniających te same cele, w tym wypadku rekompensowanie braku możliwości zarobkowania z uwagi na niezdolność do pracy bądź wiek. Stwierdzić jednoznacznie należy, iż zgodnie z jego regulacją ubezpieczony bądź osoba, której tytuł ubezpieczenia ustał, nie może jednocześnie uzyskać prawa do zasiłku chorobowego i emerytury. Zarówno powstanie prawa do zasiłku chorobowego jak i emerytury uwarunkowane jest tą samą podstawą – niezdolnością do pracy choć uwarunkowaną odmiennymi okolicznościami (choroba, wiek). Stąd wzajemne wykluczanie się obu świadczeń ustawodawca uznał za celowe, dając temu wyraz w treści art. 13 ustawy.

Sąd nie znalazł podstaw do odmiennego traktowania zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w stosunku do zwykłego zasiłku chorobowego, skoro odmiennie regulacje zawarte w ustawie wypadkowej dotyczą wyłącznie genezy powstania niezdolności do pracy i okresu początkowego oraz jego wymiaru, nie zaś samej możliwości jego wypłaty. Tu bowiem ustawa wypadkowa odsyła do regulacji ustawy zasiłkowej, w szczególności art. 13.

Wobec posiadania przez odwołującą się prawa do emerytury w okresie spornym odmowę prawa do zasiłku chorobowego, w tym z ubezpieczenia wypadkowego, należało uznać za prawidłową i odwołanie A. S. od tej decyzji oddalić na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., o czym orzeczono w punkcie drugim wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)
- (...)